

3. évfolyam I. sz. 2019/1

- NÉZŐKÉP (P) -

KULTÚR KAVALKÁD

Duncan Sheik – Steven Sater

TAVASZÉBREDÉS M U S I C A L

... és drámája nyomán

KÖSZÖNTŐ

„Kedves Bandim, [...] A Figyelőt úgy tervezzük, hogy egyelőre hármunk tulajdona lesz: Fenyőé, Osváté és enyém, ami azt jelenti, hogy valahogy próbálunk pénzt teremteni előzetes költségeire. Fenyő kélthetes, négyves, politikamentes revue-félének képzelet; ha 1.200 előfizetője van, 50 fti honoráriumot adhat. Én kotom magam ahhoz, hogy a lap meglegyen; egészen bizonyos vagyok benne, hogy ha csak egy csöppet győzzük bójjal és jó munkával, rövidesen igen elterjed és aktív vállalatává lesz, amely esetre már van kiadó, aki hajlandó fejnötti feltételekkel s további költségekkel átvenni és szerződésben meghatározott évekig fenntartani. Szóval: megéri a fáradságot [...]”.

In medias res: egy levél 1907-ből
Ignotus írta A dnyak

TARTALOM

Címlapsztori: Tavaszlebedés.....	2
Premier:	9
<small>Bátykötöny 77. És mennyi szerelem Ésudó Az igaz Fokozt díszlet János vitéz</small>	
Nézőképp:	19
Villanólény: József László.....	21
Kavalkád:	23
<small>É: az este MÁ(2)S lesz... Ónarcokép – köztéregfalakozó Miller zakárral Beszélgetünk egy jól Posta Victoról Szászador bírástak a Vámpok</small>	
Moz!-Moz!-Moz!: Gyerekkortól a filmvilágban – Sean Astin.....	29
Világjáró:	32
História: A magyórn története.....	34

KULTÚR

KAVALKÁD

Impresszum:

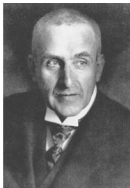
Kultúr Kavalkád online magazin

3. évfolyam 01. szám

Megjelenik havonta

Munkatársak: Berkovich Kata, Lang Vera, Somfai Lídia, Benkő Diana, Andrásfal Eszter, Mészáros Zsuzsanna
Fotó: Berkovich Kata, Somfai Lídia, Szakál Szilvia

Kiadja: B2P Kft.
Szerkesztőség: 1085 Budapest, Stáhly u. 2/a
E-mail: info@b2p.hu

Frank Robert Wedekind német drámaíró Hannover, 1864. július 24. – München, 1918. március 9. - német drámaíró.

Frank Robert Wedekind német drámaíró, aki expresszionista, szecessziós stílus képviselője, de a jelenetek ábrázolásában gyakran naturalisztikus: ezek csak egymásutánjukban keltenek groteszk hatást. Strindberggel együtt őt nevezhetjük az expresszionizmus előfutárának. Az író fiatalágát Párizsban töltötte, de élt rövid ideig Svájcban is. Újságíró, a kabaré igazgatója, az alvág tagja, börtöntöltelék.

Fontosabb művei:

- 1891: A tavasz ébredése (Frühlings Erwachen) A következő években Wedekind színészként is fellépett saját darabjaiban.
- 1895: A föld szelleme (Erdgeist)
- 1904: Pandora szelencéje (Die Büchse der Pandora) egy vonzó, romlott nőről, Luluról, akinek senki sem tud ellenállni, s akit végül Hasfelmetsző Jack öl meg Londonban. A darabból Alban Berg írt operát Lulu címmel.
- 1899: A kamarasénekes (Der Kammersänger)
- 1906: Muzsika (Musik)
- 1906: Haláltánc (Totentanz)
- 1910: Franziska. Ez a mű is Wedekind örök témáját, a férfi és nő torzult viszonyát ábrázolják. Wedekind nem tudott megenni nők nélkül. Nőalakjai gyakran szinte démoni szörnyetegek.
- 1900: Keith márkí (Die Marquis von Keith) egy Hlesztakov-forma szélhámos társasági karrierjéről szól.
- 1902: Nicolo király, avagy ilyen az élet (König Nicolo, or So ist das Leben)
- 1908: Die Zensur
- 1910: Wetterstein-kastély (Schloss Wetterstein)
- 1916: Bismarck
- 1917: Herakles

A tavasz ébredése Wedekind egyik leggyakrabban játszott műve, amit Magyarországon is több színház tűzött már műsorra.

Az utóbbi években a Pesti Színházban, a zalaegerszegi Hevesi Sándor Színházban, illetve a Kolibri Színházban is találkozhatott a közönség a drámával.

Jelenleg három feldolgozást is játszanak a Budapesti színházak. A Karinthy Színházban látható Vidovszky György rendezésében egy klasszikusnak mondható feldolgozás, míg a Merlinben egy táncos, amolyan mozgásszínház jellegű előadás a Fortedanse társulat (Debreceni Csokonai Színház) tolmácsolásában, illetve a dráma musical változata a Budapesti Operettszínház közreműködésével a Nyugati Teátrumban.

Tavaszbredés - A történet...

Frank Wedekind: A tavasz ébredése

Az 1891-ben íródott mű témája a mai napig aktuális. A XIX. században nem volt, sőt nem is lehetett téma a szexualitás. Wedekind korában maximum annyiról lehetett beszélni, hogy minden nőnek kötelessége szeretni a férjét, csakis a férjét, illetve a gólya "sztori" is mindennapos volt. A lányok erről a témáról semmit nem tudhattak, a fiúk pedig egymásnak adott könyvekből, illetve a többiek találgatásai alapján próbálták megérteni az ellenkező nemet. Mi történik akkor, ha egy ilyen világban "eljön a tavasz", a lányokból nők, a fiúkból férfiak lesznek és még találkoznak is...

A történet egy kisvárosban játszódik, szereplői pedig nem mások, mint az akkori fiatalok. Pontosan úgy, ahogy napjainkban is, mindegyiküknek megvan a maga tragédiája. A XIX. században sem volt ritka a brutalitás, a bántalmazás, csak az információ áramlása nem volt olyan gyors és széles körű, mint napjainkban, így kevesebben tudtak róla.

A darab középpontjában Melchior és Wendla állnak. Kettőjük kapcsolata adja a fő szálát. Ám ez nem egy amolyan Rómeó és Júlia-féle szerelmi történet, csak a valóság. A szülők konzervatív nézetei és a társadalmi elvárások miatt előre látszik, hogy a tragédia elkerülhetetlen.

A nagy beteljesedés, és a boldogság helyett Wedekind csupán egy érzelemmentes, szinte már brutális együttlétet vetít elénk. Láttam már olyan előadást is, ahol ez a brutalitás kimarad és a fiatalok szerelme egy naiv, egyszerű és mindent elsöprő lángolással változott.

Az író emellett nyíltan beszél, pontosabban ír a szexuális bántalmazásról, az ebből való menekülés esélytelenségéről, valamint a melegek kérdéséről. Ha mindez nem lenne elég, még egy öngyilkosságot is elénk tár. Moritz szüleinek a fiúk továbbtanulása az egyetlen cél. Mikor megbukik, elkeseredésében önkézével vet véget életének. Eközben egy iskolai afférnak köszönhetően Melchiort javítóintézetbe adják. Az ott tapasztalt, állatokhoz sem méltó körülmények és bánásmód elől menekülve találkat kér szerelmétől, hogy egy új, jobb életet építhessenek.

Ehelyett Wendla sírja „fogadja”, aki belehalt a terhességbe. Ahány feldolgozás, annyiféle verzió - van ahol a gyermekszülés közben, van ahol pedig az abortusz közben vesztette életét.

Ekkor jelenik meg Moritz szelleme, aki arra kéri ő is vessen véget az életének - "Nyújtsd a kezedet..." -, illetve egy másik oldalt képviselő figura. Az eredeti műben Melchior különböző érzelmeiből, gondolataiból, énjéből született figura, aki a társadalomba való visszailleszkedésre csábítja a meggyötört fiút. Azonban a most bemutatásra kerülő musicalben ez a jelenet egy kicsit más értelmezést kapott. Itt a két szellem egy azon oldalon áll, mind Moritz, mind pedig Wendla biztatja a barátját, hogy küzdjön tovább - „...Maradj...”

Végül Melchior az életet választja, azzal a meggyőződéssel, hogy az ő gyermekei soha nem fogják megtapasztalni a tudatlanság okozta tragédiákat, s reméli, hogy a következő generáció egy sokkal nyitottabb, szebb világban élhet majd, ahol a szerelem, a vonalom nem lesz egyenlő a szegénnyel, és ahol nem tekintik a boldogságot bűnnek.

Tavaszbredés - A kezdetektől...

Operettszínház sajtótájékoztató 2008/2009 évad

Broadway Fesztivál 2008

Tavaszbredés - A döntés

Somogyi Szilárd

A Tavaszbredés elsőként bemutatott darabja. Milyen érzés ez a választás?

Az Operettszínház úgy döntött, hogy a történelmi drámból, az ifjúsági drámból és a magyar musical bemutatásával próbál meg értékesebb színházat létre hozni. Így esett a választásunk egy Wedekind drámára, a Tavasz ébredésére. Nagyon megörültünk annak, hogy ebből egy musical készült, amit a Broadwayen bemutatnak. Azt gondolnánk, hogy napjainkban fontos ez a téma, és ezért utaztunk ki New Yorkba megnézni és megszerezni a jogokat.

Úgy tudom, hogy az Operettszínház előadása non-replica előadás. Nehéz volt így megkapni a jogokat?

Nem. A jogtulajdonosok csak annyit kötöttek ki, hogy fiatalok legyenek a szereplők, illetve nagyon várták azt, hogy Közép-Európában – ami kiemelttől egy más típusú színházzal képvisel, mint az amerikai – milyen típusú előadás születik. Én azt gondolom, hogy egy sokkal izgalmasabb, szervedélyesebb, drámaibb előadás van születőben, mint az eredeti.

Úgyanott vannak a hangulatok ebben az előadásban, mint az eredetiben?

Az eredeti előadásban én nem érzem, hogy lennének olyan típusú drámai jelenetek, mint a mi előadásunkban, mert ott a szereplők elmesélik, hogy mi történik velük, itt pedig mindent átélve, minden jelenetnek tétet próbálunk adni.

Nehéz volt megküzdeni azzal, hogy viszonylag sok az új arc a darabban és új a játszóhely is?

Ez egy kaland, egy kihívás, egy kultúr kavalkád, mert azt gondolom, hogy fontos az, hogy új embereket próbáljunk ki, fontos az, hogy új utakat ismerjünk meg. Azt gondolom, hogy ezzel az emberekkel a darab nagyon-nagyon hitelessé válhat. Az új játszóhelyre pedig azért volt szükség, mert lassan, de biztosan kinőjük az Operettszínház berkeit, és egy olyan típusú hely, mint ez a volt mozi nagyon izgalmas és érdekes hely lehet arra, hogy a fiatalok ide előjének.

Jól érzékelem, hogy a darab célközönsége a tinédzser korosztály?

Úgy gondolom, hogy ez a darab tizennégy évtől felfelé nézhető. Ez egy ifjúsági előadás. Ez azért nagyon fontos, mert sokan téveszmében vannak. Mert vannak a gyermek darabok és az ifjúsági darabok. Ez egy ifjúsági előadás, ami tizenégytől felfelé érvényes a fiataljainkra. Azt gondolom, hogy ez a legsebezhetőbb korosztály és ma már, hogy tudjanak azokról a dolgokról, amikről a darab szól.

Az előadásban van olyan jelenet, ami visszatetszést okozhat. Itt minden nagyon árnyalva van. Észre kell venni, hogy maga a téma az, ami erős lehet, de a rendezésben minden nagyon visszafogott. Az érzékenyebb jelenetek el vannak világítva, el vannak füstölve. Nincs egy az egyben megmutatva semmi. Nem hiszek a naturalizmusban. Abszolút hiszek, hogy az érzelmek élnek, és maximum szűretilt irányba lehet elvinni a történeteket.

Tihanyi Ákos

Tejesen más típusú ez a koreográfia, mint amiket eddig csináltál.

Igen, mert teljesen más típusú a darab. Egy kicsit, de csak egy nagyon kicsit hasonlít a Volt egyszer egy csapathoz, mert az is fiatalokról szól és az is drámai. Ebben a darabban viszont nagyon kevés tánc van, és nagyon kevés mozgás, ezért annak nagyon oda illőnek kell lennie. A Tavaszébredésben a rendezés és a koreográfia nagyon szoros egységet alkot.

Ennek a darabnak a zenei világa is teljesen más, mint amiket korábban koreografáltál.

Igen. Kicsit a Rexthez hasonlít. Nagyon modern és ez nekem nagyon tetszik.

Első hallásra megszeretted a zenét?

Nem. Eleinte furcsa volt, mert nem tűlt be az a zene. Nem azt mondom, hogy nem tetszett, de ez a zenei világ tőlem tőlvől áll, egy idegen test. De aztán elkezdted hallgatni, és beleszeretted.

Nagyon másként kell gondolkodni, amikor nem kimondottan táncos koreográfiával van dolgod?

Igen, persze. Ezt tovább neheztette, hogy a szereplők fiatal gyerekek. Jó része először áll színpadra, és hiába tehetségesek, de tapasztalatlanok. Így aztán velük nehezebb dolgozni, mert nehezebb instruálni őket. De aztán egy idő után felvették a tempót: az enyémet, a rendezőt, és nagyon jól teljesítenek. Szabályosan szétszakadnak az energiákból. Minden előadásnál elmondom, de itt különösen igaz, hogy minden az energiától függ, és nekik van. Szerintem ez egy nagyon jól sikerült előadás lett.

Február 7-én beköszönt a Tavasz! A TV2 időjosa, Onyutha Judit jelentette a jó hírt a Tavaszbredés premier előtti sajtótájékoztatóján. S valóban, ekkortól látható a főváros új befogadósínházában, a Nyugati Teátrumban az amerikai sikermusical, mely az utóbbi idők legjobb Tony-díját, többek között a legjobb musicalnek járót érdemelte ki.

Duncan Sheik zeneszerző és Steven Sater szövegíró művét először egy New York-i művészeti iskolában mutatták be, innen került az Off-Broadway-re. A hízelgő kritikák, s a hatalmas közönségsiker hatására a Tavaszbredés hamar átkerült a Broadway-re, ahol a 2006-os premier után 888 alkalommal játszották. A musical középpontjában a kinőnően tanuló Melchior, nyugtalan barátja, Moritz és a nővé érés határán álló fiatal lány, Wendla áll. S habár maga a mű a múltban játszódik, a zeneszámok, frissek, modernnek, izgalmasak - nem véletlenül nyert az előadásból készült lemez a legjobb musical album kategóriában az ötvenedik Grammy-gálán.

A produkcióban a felnőttek szerepét Bajcsay Mária és Szabó P. Szilveszter játssza, a fiatalok között pedig rengeteg, még ismeretlen fiatal láthatunk, akik a letehetségesebbek voltak azon több mint 300 jelentkező közül, akik a Tavaszbredés szerepeire kiírt háromfordulós castingon részt vettek: Angler Balázs, Baranyai Annamária, Gulyás Balázs, Horváth György, Kádár Szabolcs, Kerényi Miklós Máté, Kiss **Tünde**, Kocsis Dénes, Kossuth Gergő, Mihálka György, Moravszki **László**, Pásztor Ádám, Pírgel Dávid, Réder Nóra, Simon Boglárka, **Török** Anna, Vágó Bernadett, Vágó Zsuzsi, Viczina Dalma, Zádori Szilárd, Zaltnay Flóra Lili.

"**A** tizenévesek 19 és fél év" - mondta Somogyi Szilárd rendező, aki **hozzátette**, az előadással őszinte párbeszédet szeretne kezdeményezni, **aktuális** társadalmi kérdésekről, melyek egyben kényes témák is: például a **fiatalok** öngyilkosságáról, a családon belüli erőszakról. A rendező **hozzátette**, a súlyos problémákat a színpadon úgy mutatják be, hogy azok senki érzékenységét ne sértse. (Forrás: www.operett.hu)

Tavaszbredés - A premier

Bemutató: 2009. február 7.

Amikor kiderült, hogy az Operettszínház a Wedekind drámából írt musicalt, a Tavaszbredést mutatja be, akkor nagyon sok kételkedő hangot lehetett hallani. Volt akinek amiatt voltak kétségei, hogy ezt a témájában nem egyszerű darabot vajon hogyan lehet beilleszteni az Operett műsorába, mások attól tartottak, hogy a szereplőgárda lesz "túlkoros" a darabbeli karakterekhez képest.

A főpróbát látva bátran állíthatom, hogy a kétkedőknek - és természetesen mindenki másnak is - érdemes megnézni a darabot. A Nyugati Teátrum tökéletes játszási hely, meg merem kockáztatni, hogy hangulatában jobban illik a darabhoz, mint a Thália Színház, vagy akár az Operettszínház illet volna. Az új játszási hely feloldotta azt a dilemmát is, hogy hogyan illeszkedik a Tavaszbredés a többi - teljesen más szemléletű - musical közé.

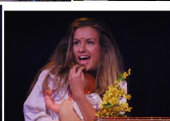
Azok is megnyugodhatnak, akik attól féltek, hogy a szereplőgárda túlkoros lesz. Lehet, hogy ezek a fiatalok idősebbek, mint a drámában megírt eredeti karakterek, de ez a különbség nem feltűnő, és abban a pillanatban, ahogy elkezdődik a darab, lényegtelenülé válik, hiszen a fontos a történet lesz. A szereposztáson végigtekintve elég sok az ismeretlen név, mely nagy kockázatot jelenthet a színháznak, hiszen a médiából is ismert sztárok helyett ismeretlen vagy szűkebb körben ismert fiatalokat próbál ki, kockáztatva, hogy a közönség nem indít rohamot a pénztárak ellen. Úgy gondolom, a szereposztók bátorsága el fogja nyerni méltó jutalmát, hiszen ezek az ifjú titánok hihetetlen alázattal, precízen végrehajtva a rendezői utasításokat egy olyan világot festenek elénk, mely a maga nyers valóságában bár megdöbbentő, mégis szerethető. A tapasztalatlanság inkább előnyére, mint hátrányára válik a darabnak, hiszen a fiatalok esetlensége, gyöttrődése csak még hitelesebbé teszi a problémákkal küzdő kamaszok megjelenését. Aki habos-babos vidámságra vágyik, az nagyot fog csalódnai, de aki fel van készülve arra, hogy szembesüljön a tinédzserkor összes testi-lelki problémájával, annak bátran merem ajánlani az előadást, mert nem fog csalódnai.

Rendező: Somogyi Szilárd

Szereplők: Kossuth Gergő/Angler Balázs, Vágó Bernadett/Vicina Dalma, Kerényi Miklós Máté/Pingel Dávid, Baranyai Annamária/Vágó Zsuzsi, Simon Boglárka/Moravszki Enikő, Kádár Szabolcs, Kocsis Dénes, Gulyás Balázs, Zádori Szilárd, Kiss Tünde, Zalantay Flóra Lili, Réder Nóra, Török Anna, Mihálka György, Pásztor Ádám, továbbá Szabó P. Szilveszter és Bajcsay Mária

PREMIER: *Bástyasétány 77. (Ódry Színpad)*

Rendezte: Huszti Péter

Az alapkonfliktus meglehetősen egyszerű. Patkó, az önkormányzati mindenes – nyereség reményében – egyszerre utalja ki három fiatal lánynak és három fiatal fiúnak a felújítandó, romos, műemlék jellegű házat, a Bástyasétány 77-et. Nem elég, hogy a fiataloknak egymás ellen kell harcolniuk, de megjelenik a lakásmaffia és egy jósnő is, akik szintén a lakásra pályáznak. Mindemellett kiderül, hogy félreértés történt, a lakást csak fiatal párok vagy házások kaphatják meg, így hirtelen felüti a fejét egy erősen fertőző betegség, a házassodási láz is!

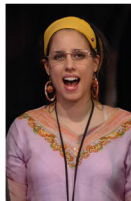

Az egyetem negyedéves zenés osztályának előadása friss, humoros és lendületes, a dallamok fülbemászóak. A karakter-kidolgozást nem éreztem elég erőteljesnek, a történet, a jósnő és a maffiózó figurája viszont kiemelkedett a többiek közül – esetükben jól megragadott viselkedésminták, vicces karakterformálások szemtanúi lehettünk.

Szereplők: Bakos Kiss Gábor, Csórics Balázs, Fejzsés Attila, Fekete Linda, Gulyás Balázs, Hajdú Melinda, Horváth Andor, Kis Domonkos Márk, Molnár Gyöngyi, Mózes Anita, Trokán Anna, Valentine Titánia

Írta és fotózta: Berkovich Kata

PREMIER: *És mennyi szerelem* (Madách Színház)

Rendezte: Szirtes Tamás

Neil Simon ismét hódító körútra indult Magyarországon, ezúttal az *És mennyi szerelem* romantikus komédia ingerli a nézők rekeszizmail a Madách Színházban.

Bugyuta límonádé? Őnfeledt szórakozás? Tragikomikus, már-már mesébe illő szituáció, a hétköznapi problémák minden szépségével

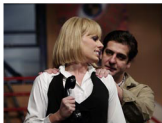
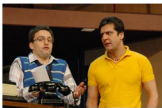
A darab egyik szépsége talán abban rejlik, hogy Neil Simon amolyan próféta módra megálmodta, lesz egyszer nálunk egy Oroszián Szonja, egy Csányi Sándor és egy Szenté Vajk, fogta ezeket az embereket és megírta róluk a darabot. Már az olvasópróba során, amikor a darab rendezője, Szirtes Tamás bemutatta a komédiát, tisztán láttam magam előtt a karaktereket, akik már ott és akkor is teljesen összeolvadtak a szereplőkkel, nem kevés derűtséget okozva a hallgatóságának.

Mindazonáltal egy icipici hiányérzetem maradt, amikor kijöttem a színházból. Vajk olyan volt, mint máskor. Szonja számomra intelligensebb volt, mint ahogy a darabban lefestették. Elvileg egy agyatlan, buta sportoló, ehelyett egy okos, racionálisan gondolkodó, bár egyre frusztráltabb és a tehetetlenségtől ideges, csinos nőt láttam. Csányi Sándor főleg a második felvonás közepétől meglepetést okozott. Addig hozta az életunt, fellengzős, nyegle figurát, de a második felvonásban megcsillant valami. Érzelmek, mimika, játék, humor... Remélem máskor is engedni kibújni magából a szellemet, kifejezetten szerethetővé válik tőle.

Összességében elmondhatom, hogy bár többet vártam az estétől és az előadástól, mégis nagyon jól szórakoztam, az aznapi problémákat kisöpörte a fejből és sikerült őnfeledt három órában részeseülőm.

Aki teheti, feltétlenül nézze meg!

Fotó: Berkovich Kata, Szakál Szilvia

PREMIER: *Ibusár (Budapesti Operettszínház)*

2009. január 15.

Rendező: Béres Attila

Parti Nagy Lajos Ibusárja a kortárs magyar színirodalom egyik legeredetibb műve, ennek ellenére én úgy ültem be az előadásra, hogy semmit nem tudtam róla. Azzal sem voltam tisztában, hogy mit várhatok egy "huszerettől", szerelmet, humort, drámát? Végül mindent megkaptam, legfeljebb nem úgy, ahogy vártam volna.

A történet Ibusár megállójánál játszódik, egy Isten háta mögötti kisvárosban, ahol Sárbogárdi Jolán menetjegykiadó él szürke életét, miközben egy másik életet álmodik, operettszerzőként. A darab, amin dolgozik, Jolán életképcével párhuzamosan meg is elevenedik a nézők szeme előtt. Ez a kettősség látványban is igen hangsúlyosan van jelen, az operett-jelenetek nagyon "operettesek", csillogó flitteres jelmezek, élénk színek dominálnak, hatalmas kontrasztban a MÁV állomás és a konyha szürke egyhangúságával.

A színészek egytől-egyik zseniálisak, Siménfalvy Ágota számára ez most egy újabb jutalomjáték a sokat emlegetett Sweet Charity után. A másik, számomra kiemelkedő ember Földes Tamás volt, aki minden téren megcsillogtatta tehetségét, a vígjátéktól a feszült drámai pillanatokig - előbbit Talpághy Gusztáv szerepében, utóbbit Vargányai Gusztiként.

Főszereplők:

Siménfalvy Ágota, Mészáros Árpád Zsolt, Lehoczky Zsuzsa,
Földes Tamás, Faragó András, Kéringler László

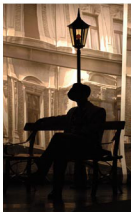
PREMIER: *Az Igazi (Pincszínház)*

Rendezte: Kővagy Katalin

A történet a négy szereplő saját szemszögéből elmondott vallomása. A játék idején már túl vagyunk a történeten. A színpadi játék során mindenki megpróbálja igazolni, vagy legalábbis magyarázni akkori tetteit, gondolatait. Természetesen a múltban történt jeleneteket is felidézük. A vallomások fájdalmasak, őszinték, kegyetlenek, és új megvilágításban láttatják azt a témát, amivel oly sok Márai mű foglalkozik: a nő és a férfi örök küzdelmét, egymásra találását és elválását. Itt is találkozások és elválások alakítják a szereplők sorsát, de természetesen – ez is Márai sajátossága – soha nem abban a konvencionális meseszöveg-irányba, amit várnánk. Kiszámíthatatlan és meglepő – de mindig hitelesen emberi – cselekvések és történések bilincselik le a nézőt.

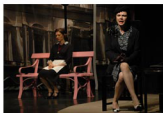
Forrás: www.pincszinhaz.hu

Fotó: Berkovich Kata

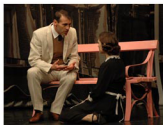

Bacsá Ildikó

*G
y
ö
r
g
y
i
A
n
n
a*

Mertz Tibor

Varga Zoltán

PREMIER: Pokoli disznótör (Nemzeti Színház)

Rendezte: Dömötör András

Remenyik Zsigmond műve nem túl ismert, sokan, köztük jómagam is, most hallottunk róla először. A színjáték mindössze 38 oldal, melyben a szerző az akkori (1955-ös) társadalmat bírálja. Korrupció, család, álnok, hazug világ – ezt mutatja be stilizált nyelvezettel, népmesei figurákkal. A mű egy brutális komédia és misztikus mese egyszerre.

Falusi tájkép, hőcsés, disznóvágás. A torról késnek a vendégek, viszont érkezik két éhes vándor. A bírói székre ácsingózó gazda ingerült, a gazdáné türelmetlen, és az öregasszony is csak láb alatt van. Az anyós egyszer csak összecsik, és innentől kezdve elszabadul a pokol.

A magyar drámairodalomban meglehetősen szokatlan ez a stílus, amit még tovább fokoz a Márkos Albert által komponált, operaszerű zene. A darabot Dömötör András állította színpadra. Aki ismeri korábbi munkáit, tudja, mire számíthat, aki most lát először ilyen, valószínűleg megdöbben.

Szereplők: Gazsó György, Molnár Piroska, Lázár Kati m.v., Szemenyei János m.v./Szócs Artur m.v., Herczeg Tamás m.v., Stork Natasa, Földi Ádám, Gerlits Réka, Mészáros Piroska, Makranczi Zalán, Orth Péter, László Attila

Írta: Benkő Diana
Fotó: Berkovich Kata

PREMIER:

János vitéz (Nemzeti Színház)

Rendezte: Alföldi Róbert

Petőfi Sándor elbeszélő költeményéből 1904-ben írt daljátékot Kacsóh Pongrác, melyet most a Nemzeti Színházban Alföldi Róbert két szereposztásban, két dramaturggal visz színre. Jelentős eltérések nincsenek a két előadás között, azonban a szereplők kora és élettapasztalata, ebből következően karakterek megjelenítése eltér. Az első szereposztás főszereplői negyvenes éveiben járó, ismert színészek, míg a második szereposztásban huszonéves, pályájuk elején járó fiatalok játszanak.

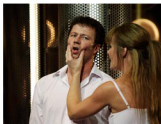
Az első szereposztásban Stohl András, Söptel Andrea, Udvaros Dorottya, Marton Róbert, Bodrogi Gyula és Szarvas József is látható, míg a második szereposztásban Mátyássy Bence mellett Tompos Kátya, Csoma Judit, Szabó Kimmel Tamás, Spindler Béla és Hevér Gábor szerepelnek.

A rendező nem tartja gyermekdarabnak a János vitézt, ami a rendezéséből is kiténik. Elsősorban arra törekedett, hogy egy szerelmi háromszög drámáját mutassa be, mindamelllett, hogy körbejárja az örök problémát, hogyan tudja valaki feldolgozni, ha kiszakad megszokott közegéből és egy jobb élet reményében elindul az ismeretlen felé.

Alföldi Róbert a félreértések elkerülése végett hangsúlyozta: "Ez nem az az előadás, amire vasárnap délelőtt a 4-5 éveseket el lehet hozni, de 10-11-12 éves gyerekeket, családdal együtt nyugodtan."

Szereplők: Stohl András/Mátyássy Bence, Söptel Andrea/Tompos Kátya, Udvaros Dorottya/Csoma Judit, Marton Róbert/Szabó Kimmel Tamás, Bodrogi Gyula/Spindler Béla, Radnay Csilla, Szarvas József/Hevér Gábor, Ujvári Zoltán, Bernáth Bernadett, Farkas Zsuzsa, Eller Gusztáv

Fotó: Szakál Szilvia
Írta: Berkovich Kata

NÉZŐKÉPP

Fáj - Fesztivál Színház (Rendezte: Forgács Péter)

A Színház- és Filmművészeti Egyetem negyedéves prózai osztályának előadásában láthatjuk a magyar származású írónő -Kristóf Ágota- A nagy füzet című könyvének adaptációját a Fesztivál Színházban.

A második világhárorú mindent és mindenkit megváltoztatott. Az, hogy mennyire, mi akik nem éltük át, nem is sejtethetjük. Azonban egy-egy ilyen előadás után mindenki elgondolkodik ezen.

A történet vidéken játszódik, hiszen a „nagyváros” bombázása előtt, aki teheti, ide menekül –hiszen itt kevésbé veszélyes az élet és több az élelem is - , így történt ez a főszereplő ikerpár esetében is. A túlélés érdekében anyjuk a soha nem látott nagymamájához költözteti őket.

Az előadás amolyan bábjáték, emberi szereplőkkel. Minden egyes karaktert az egyetemisták keltenek életre, az orosz és a német tisztet kersztül, a család tagjain át egészen a házkörüli baromfiudvar lakóig.

Az eredeti mű jellegéből adódóan rövid, epizódyszerű történeteket láthatunk. Ezek nem feltétlenül kapcsolódnak egymáshoz, emellett az érthetőséget még a folyamatos szerepcserék is nehezítik, mégis olyan jól kidolgozottak a karakterek, hogy nem okoz gondot ez a körforgás.

Az események során az ikrek meg szeretnék tanulni minden olyat, amit a környezetükben látnak, tapasztalnak. Kíváncsiságuktól vezérelve „gyakorolják” milyen vaknak, süketnek lenni, milyen is lehet éhezni, ölni, zsarolni, lopni. Hozzszedik magukat a fájdalomhoz, a kemény munkához, illetve megszokják a kegyetlenséget és végül a magányt is.

Meg kell birkóznunk azmal is, hogy a kedves, becéző, szeretetteljes anyai gondoskodást felváltja a rideg, testi fenytéssel is súlyosbíttott nagymama szigor. Végül megszokják mindezt és már sem a „kedveseim, drágáim” hiánya, sem pedig a „szukafattak” elnevezés nem FÁJ.

A leírtak alapján kegyetlennek tűnhet a darab, azonban előnyére mondható, hogy a ma jellemző színjátszással ellentétben nem elsősorban a naturalis megmutatás volt a fiatalok célja, sokkal inkább a lélek mélysége és lassú elhalása állt az ábrázolás középpontjában. Nincsenek tisztán jó és rossz karakterek csak gyarló emberek a maguk esendőségével. Az istenfitt anyáról kiderül, hogy erkölcstelen és felelőtlen, a kőszívű, boszorkány nagymamáról, hogy mégis tud szeretni... Árnyaltak és jól kidolgozottak a karakterek, pontos, precíz a rendezés, zseniális, amit ezek a fiatalok véghezvisznek! Aki csak teheti, feltétlenül nézze meg – bár néha a prűdéria határait sűrolják, ennél fontosabb az az érzelemdopping, amit az előadás alatt kapunk!

Szereplők: Bata Éva, Csémy Balázs, Józán László, Klem Viktor, Kovács Ádám, Majorfalvi Bálint, Petrik Andrea, Réti Adrienn, Rusznák András, Tar Renáta, Trokán Nóra

Fotó: Varró Anna

2009. március 7., 19 óra

Musical & Dance

Művészeti Színház (Jácsováros)

MAJORFALVI BÁLINT MÚZIKÁLIS SZÍNHÁZ

Főtáncosok:
Mabó Ágnes
Peller Ágnes
Ladinek Ágnes
Csengeri Ágnes
Kamarás Ágnes
Pasta Ágnes
Serbán Ágnes
Kovács Ágnes - Gányi

Helyszín: Patkó Művelődési Központ
(1105 Budapest, Szent László tér 7-14.)

Árjegyek: 1000 Ft / 1500 Ft / 2000 Ft / 2500 Ft / 3000 Ft / 3500 Ft / 4000 Ft / 4500 Ft / 5000 Ft / 5500 Ft / 6000 Ft / 6500 Ft / 7000 Ft / 7500 Ft / 8000 Ft / 8500 Ft / 9000 Ft / 9500 Ft / 10000 Ft

SERBÁN ATTILA

>PREMIER<

MUSICAL TOUR
LEHENDÉLTARTÓ ROSSZAK

2009. Március 16. 19.00 óra
Mardach Színház

A képzett háttérrel rendelkező
Gölvölgyi János

Elővezényelték:
Mabó Andrea
Szekeres Adrienn
Tihanyi Ákos

Margoshes-Levy-Fernandez: Famer - Madách Musical Műhely zenés színészképző stúdió vizsgaelőadása (Rendezte: Bencze Ilona)

Mi lehetne jobb választás egy végzős musical osztály vizsgadarabjának, mint éppen a Fame? Valószínűleg ezért esett a Madách Musical Műhelyesetk választása is éppen erre a darabra.

A történet nyolc tehetséges fiatal mutat be egy valójában létező New York-i Művészeti Iskolából, ahol négy tanéven keresztül követhetjük végig az ifjú művészelöltek pályafutásának indulását a felvételtől a diploma megszerzéséig vezető rögös úton. Van közöttük színész, humorista, táncos, énekes, zenész, - nagyon különböző, sokszínű egyéniségek, de mindannyiuk legfőbb vágya a hírnév: ismertté válni és rivaldaténybe kerülni.

A musical a legfontosabb fordulópontokat mutatja be, legyenek azok szakmai vagy emberi kérdések. A tanórák karakteres felvillanásai és a diákok szerelmi, baráti kapcsolatait bemutató epizódok összekötő elemeként a darabban végigkövethető a két tanárnő, Miss Sherman és Miss Bell közötti drámai konfliktus, melynek központi kérdése, hogy legendá-e a művészi tehetség kibontására koncentrálni, vagy arra kell törekedni, hogy teljes értékű, a műveltség alapjait is megszerző fiatalokat bocsássonak újjukra az iskolából.

Tekintve, hogy a szerepek különböző nagyságúak, így Madách Musical Műhely stúdiósai két szereposztásban játszották a darabot, így mindenki megmutathatta a tehetségét és színpadra való alkalmasságát nagyobb illetve kisebb szerepben is. Öröm volt újra látni a darabot, jó lenne ha akár a stúdió színpadon, akár a Tolnay Szalonban időnként lenne belőle egy-egy előadás, mert véleményem szerint a stúdiósok megbízható színvonalom, élvezetsen játszottak.

Szereplők: Szilvási Judit, Ujszigeti Anna, Szabó Gyula Győző, Kőlcsei Gergely, Németh Gábor, Hompok Tamás, Debreczeni Márta, Száraz Janka, Karsai J. András, Lőránt Enikő, Szumelidisz Krisztina, Rész Hajnalika, Nagy Atilia, Borbély Brigitta, Lovas Gabriella, Kasuba Gábor

Írta: Lang Vera

Elton John - Time Rice: Aida - Székesfehérvári Vörösmarty Színház (Rendezte: Suda Balázs Róbert)

A fiatal Radames kapitány, a fáraó hadseregének parancsnoka, leigazza Nubia népét. Az áldozatok között van Aida, a nubiai király lánya, aki eltitkolja kilétét fogvatartói előtt. Aida önzenelensége, szelleme és bátorsága nagy hatással van Radamesre, aki ahelyett, hogy Aidát a rézbányába küldené dolgozni, ajándékként felajánlja őt jegyesének, Amneris egyiptomi hercegnőnek. Még az elképzeltetett hercegnő is felismeri az eltitkolt nemességét Aidában, nemskára barátjává fogadja a szolgálólányt. Ahogy Radames vonzódik Aidához, Aida is úgy találja, hogy vonzódik ehhez az egyenes szívű férfihöz, aki egy korrupt társadalom rabja. Aida bátorítja Radamest, hogy találja meg jobbik énjét. Arról ábrándoznak, hogy milyen lenne a szerelem egy háború nélküli világban, ahol nincs elítélés és gyűlölet.

A történet tragédiával zárul: a szerelmesek bár egymással lehetnek, de ezen a földön már nincs közös jövőjük. Mindennek elmesélésére egészen különleges helyszín a Fővárosi Nagycirkusz épülete, ami már eleve egy elvarázsolt világra emlékezteti a belépőt. Aida történetét egy kerettörténet fogja közre, ami egy egyiptomi történet indul. Bár ez erősen emlékeztet a József és a színes szízesvászni álomkabát szerkezetére, ez a hasonlóság mégsem zavaró, mert teljesen más a történet karaktere és zenei világa is: az Aida egy meghatározó gyönyörű szerelmi történet, ami méltóvá teszi arra, hogy nagyon lehessen szeretni.

Szereplők: Debreczeni Márta, Szomor György / Fekete Pál, Fésűs Nelly, Kálly Molnár Péter / Gerner Csaba, Szapokai Nándor / Gulyás Hermann Sándor, Baranyi László, Quintus Konrád / Juhász Illés, Csizmadia Illdikó / Madák Zsuzsannakátszajkai

Írta: Lang Vera

Mindig is színész szeretné lenni?

Kiskoromban orvos, sebész szerettem volna lenni, de egy idő után rádöbbentem, hogy irítozom a vértől. Aztán 15 évesen stúdiós lettem a beregszászi Illyés Gyula Magyar Nemzeti Színházban. Utána egyértelmű lett számomra, hogy a színjátszással szeretnék foglalkozni.

Mikor volt az első színpadi szereplésed?

Óvodában biztos, de arra nem nagyon emlékszem. 14 éves koromtól rendszeresen jártam különböző vers-és népdaléneklési versenyekre.

Első meghatározó színházi élmény?

Sajnos otthon a Beregszászi Színház keveset játszott, de régebben a magyar televízió minden szombaton közvetített színházi előadásokat. Az Indul a bakterház című darabot láttam Eperjes Károly főszereplésével, s bár tudom, hogy tévén keresztül nem ugyanolyan a hatás, mégis maradandó volt számomra.

Elsőre felvettek a Színvészeti Egyetemre, mellette volt más terved?

Otthon Kárpátalján 17 évesen érettségiztem, ekkor túl fiatalnak éreztem magam ahhoz, hogy jelentkezsek az egyetemre. Az otthoni színházhoz kerültem mindenesnek, és az ott töltött egy év alatt felkészültem a felvételeire. Az egyetem mellett a Pesti Magyar Színházakadémiára is beadtam a jelentkezésemet.

Van valami emlékezetes élményed a felvételiőről?

A szorongás. Én egy vékony ember vagyok és emlékszem, hogy minden fordulóra bő ruhákban érkeztem, hogy ezt leplezzem.

Hogy kerültél a Vígszínházba? Hogy érzed magad ott?

Osztályfőnökeim Marton László a Vígszínház volt igazgatója és Hegedűs D. Géza, a Vígszínház vezető színésze valamint tanít Forgách Péter, a Víg rendezője. Ők így hárman az „apukáink”. Első három évben műhelymunka folyik az egyetemen, negyedik elejétől játszom a színházban. Két bemutatóm volt, a Dark play valamint a Vörös és fekete, illetve vettem át szerepeket: Dzsungel könyvében, a Luluban, az Össztáncban és a Pán Péterben.

Nagyon jól érzem itt magam, szeretem a társaságot.

Zenés szerepeket is játszol, ezek mennyire állnak közel Hozzád?

Szeretem a musicaleket. Épp vidéken voltam, amikor felhívtak az egyik osztálytársam, hogy megkaptam Maugli szerepét a Dzsungel könyvében, aig hittem el, nagyon örültem neki.

Próza vagy a zenés darab áll közelebb Hozzád?

Nem tennék különbséget, mindkettőt szeretem.

Izgulós típus vagy?

Furcsa módon nem minden darab előtt, de a bemutatásokon általában izgulok.

A most épp játszott karakterek közül van kedvenced?
Tulajdonképpen mindegyiket szeretem, olyanokat kaptam, amiket szívesen csinállok, ha ki kellene emelnem kettőt, a Dark play és a Dzsungel könyve.

Példakép?

Nagyon szeretem Trill Zsolt munkáit, és emberként is felnézek rá.

Szoktál színházba járni?

Az első három évben rendszeresen megnéztük az épp aktuális bemutatásokat, most negyedévben főleg az osztálytársamat nézem meg.

Mit láttál utoljára?

Kecskeméten a Padlást, Csémy Balázs osztálytársam játszik benne, őt néztük meg decemberben.

Az Egyetem után hova tovább? Szeretnél Pesten maradni?

Még nem tudom, a lehetőségektől függ.

Szabadidődöt mivel töltöd?

Nemrég kaptam egy kiskutyát, így most vele foglalkozom, amikor van egy kis időm.

Olvastuk egy interjúban, hogy drámapedagógiát is tanultál.

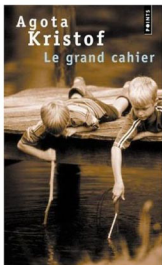
Nem tanultam, csupán középiskolában foglalkoztam gyerekekkel – valószínűleg ezt értette félre az újságíró.

Miben játszol most, és milyen bemutatód lesznek?

A főiskolán megy a Fáj, a Nyaralók, a Koldusopera illetve február közepén mutatjuk be az Asztalzene című darabot. A Vígyszínházban megy az Ösztánc, a Lulu, a Vörös és fekete, a Dark play, a Dzsungel könyve, A Pán Péter és márciusban lesz a Chloggal csetepaté premierje.

Készítette: Benkő Diana és Mészáros Zsuzsanna

KAVALKÁD:

"Ez az este MÁ(Z)S lesz..."

Nagyon régen voltam utoljára Mészáros Árpí, a Budapesti Operettszínház művésznének koncertjén, és visszaemlékezve hatalmas élményt jelentett minden perce. Azóta eltelt több mint egy év, megjelent egy új lemez és lement sok-sok előadás...

Most, az Agenturának köszönhetően, ismét lehetőségem volt arra, hogy részese legyek egy igazi, fergeteges, megdöbbentően MÁZS élménynek – és Árpí nem hazudta meg önmagát.

Hallhattunk dalokat az eddig megjelent lemezeiről, sőt a meg nem jelentekről is, részünk volt rockosabb és líraibb hangzásnak, néhány fülbemászó olasz dallamnak is. Árpí az első pillanattól uralta a termet, sugárzott és még számomra is, aki nem vagyok rajongó tisztán látszott, hogy mennyire fontos neki az este – hogy örömet szerezzen a közönségének, teljesítse kívánságait. Felelevenített az aktuális születésnaposokat, mesélt magáról, az életéről, munkájáról, örömeiről és bánatáról. Megemlékezett az édesapjáról is, ráadásul egy nagy kedvencemmel, az Edda Leikünköl című dalával, melyet a csapat szólógitárosuk, Kun Péter halálára írt.

Fantasztlukus táncosok, kiváló zenészek és a meghívott vendégek együttesen hozzájárultak ahhoz, hogy a majdnem négy órás koncert után mindenki elégedetten távozzon. Fontos megemlíteni, hogy a koncerten szinte végig élőzene volt, a hangosítás kifogástalan! Régen voltam technikailag ilyen pontosan kivitelezett rendezvényen. Árpí kiváló házigazdaként közvetlenül és jó ízléssel, humorosan vezényelte le a show-t, nem volt se túl sok, se túl kevés, szívét-lelkét nekünk adta, egyszerűen MÁZS volt és ettől egy felejthetetlen élményt hagyott maga után.

Az Agenturá csapat, Jusztus Zsolt és Cselleng Ádám célja egy olyan minőségű – és semmi esetre sem mennyiségű – koncert sorozat létrehozása, amely a rajongók és a művészek elvárásait is maximálisan kielégíti. Élő zene, ajándékok, kivétel és sok-sok meglepetés jellemezte bemutatkozó koncertjüket is. Számukra az egyik legfontosabb szempont, hogy minőségi szórakozást biztosítsanak, hiszen ezek azok a jó dolgok, amik átsegítenek a nehéz időkön.

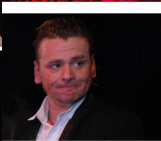
Meghívott vendég: Szerényi László,

Meglepetés vendégek: Kamarás Máté, Bodnár Vivien és Vastag Csaba

Készítette: Berkovich Kata

KAVALKÁD: Önarckép -

közönségtalálkozó Miller Zoltánnal

Az elmúlt év végén, december 20-án a Fészek klub kupolatermében találkozhatott az öt kedvelő közönség Miller Zoltánnal, aki a tőle megszokott közvetlen stílusban mesélt az elmúlt időszak sikereiről és a jövőre vonatkozó terveiről. Az énekes „Fehér és fekete” című szólóalbuma októberben jelent meg, amit novemberben a Művészetek Palotájában egy teltházas koncert keretében mutatott be a nagyközönségnek. Azok kedvéért, akik már nem kaptak jegyet, egy második koncertet is szerveztek, ezúttal a Thália színházba. Az énekes bevallotta, hogy meglepetés volt számára ez a nagy siker, így aztán a második album megjelenése utánra tervezett vidéki koncertturnét előbbre hozzák, és már most szervezik.

A beszélgetés során természetesen szóba került a Csináljuk a fesztivált című televíziós produkció, melynek Zoli gyakori fellépője, sőt a második széria győztes dalát, Máté Péter „Egyszer véget ér” című slágerét is az ő előadásában hallhatták a nézők. Az énekes örül annak, hogy széles spektrumon mozgó dalokat kapott, kedvencei közül a Maradij velem című slágert és a Just a gigolo-t említette meg, ez utóbbit koncertjén is énekelte, nagy sikerrel.

Bár Zoli most szólóénekesi karrierjére összpontosít, azért néhány darabban még láthatják őt a színházba járók. Ilyen a nagy sikerrel futó Anna Karenina a Madách színházban, vagy a Made in Hungária című zenés darab a József Attila Színházban, aminek kapcsán Zoli idén egy érdekes kirándulást is tesz, hiszen míg a fővárosban a főszerepet játssza, Komáromban egy amatőr társulat az ő rendezésében viszi színre a darabot.

A beszélgetés során a szakmába vágó kérdések mellett helyet kaptak a személyesebb témák is. Így például megtudhattuk, hogy Zoli magánemberként szívesen hallgatja a Tankcsapda, a Duran-Duran vagy a Bon Jovi zenéjét. Kedvenc külföldi városa pedig Róma, ahová gyermekkori élmények is kötik, de Dávid fiával való külföldi együttlétek sorából is ezt a várost emelte ki.

A jó hangulatú találkozó végén az énekes egy tiszteletbeli aranylemezt kapott a rajongóktól és természetesen közös fotók készítésére is volt mód.

KAVALKÁD: *Beszélgünk egy jót Posta Victorral!*

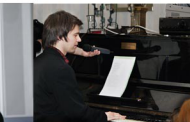
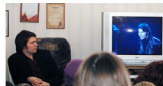
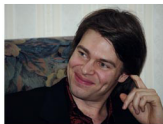

Hosszú szünet után ismét megrendezésre került Bednai Natália vezetésével a színész talkshow sorozat, melynek vendége ezúttal Posta Victor volt.

Bár a helyszín könnyen megközelíthető volt, a bejutás mégsem tűnt egyszerűnek, de a cél érdekében mindent, így átverekedtük magunkat a cserére váró nyílászárók hadán és egy gyönyörű, patinás belső térbe jutottunk, kovácsoltvas korlátokkal, és csillárokkal. Érdekes hangulat uralkodott a helyiségben, bár ebbe valószínűleg a helyszín funkciója – öregek otthona – is közrejátszott. Kicsit olyan volt az egész, mint amikor a bölcs öreg tanmeséit hallgatja a feltörekvő ifjúság – komikus, de mégis megható pillanatok részesei lehettünk!

Láthattunk gyerekkori fotókat és hallhattunk gyerekkori élményeket, végigkísérhettük pályájának különböző szakaszait, humoros és szomorú tapasztalatait egyaránt megosztotta velünk. Közvetlen volt, barátságos és figyelmes. Hallhattunk jelenlegi munkáiról, terveiről és a zenéhez fűződő kapcsolatairól, melyből ízletőt is adott – régi álmom teljesült, hallhattam végre zongorázni!

Fotó: Szakál Szilvia, Berkovich Kata
Írta: Berkovich Kata

KAVALKÁD: Századszor báloztak a Vámpírok

2009. január 9. fontos dátum volt a P.S.Produkció életében, hiszen 100. előadásához érkezett a Vámpírok Bálja.

A bemutató után még nehéz volt elképzelni, hogy egyszer eijön ez a pillanat, hiszen a magyar színházi struktúrában oly szokatlan kezdeményezés nem kevés gyerekbetegséggel küzdött az első játzsási szériában. A kitartás és a hit azonban meghozta gyümölcsét: ma már jó előre elfogynak a jegyek az előadásokra. Elmondható hát, hogy bár jelentős kockázattal jár egy magán finanszírozású musical színpadra állítása, de ha azt igényesen és magas színvonalon valósítják meg, akkor ugyanúgy meghozza a remélt sikert, mint bármely más előadás.

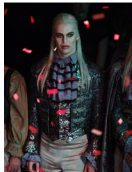
A méltán megérdemelt sikere pedig jó példa volt a 100. előadás, ahol a közönség lelkesen ünnepelte az előadás végén a vámpírokat. De ne szaladjunk ennyire előre, hiszen nem csupán az előadás végi ünneplés miatt volt különleges ez az előadás.

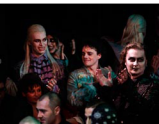
A jubileumi előadás az átlagosnál is jobb hangulatban zajlott, hiszen a menedzsment gondoskodott arról, hogy már a vendégek fogadása is ünnepi legyen: a színház előtt az Erdélyi Havasokra emlékeztet zimankóban forralt bor illat terjengett, és egy vámpír a vállalkozó kedvű színházba érkezőket kínálta a jó illatú itallal. Ez a hangulat bent az előcsarnokban csak fokozódott, hiszen mikor lekerültek az érkezéskorláti kabátok, kiderült, hogy szinte mindenki alkalmazkodott a dress code-hoz, és piros-feketében érkezett. A szemfülesebbek pedig az előadáskezdetkor már teljesen hiteles vámpír sminkben "fündököltek", hiszen a produkció maszkmesterei az előcsarnokban alkalmi sminkszobát rendeztek be és a vállalkozókedvűeken bemutatták, hogyan készülnek a smink.

Akinek mindez nem lett volna elég a felfokozott hangulathoz, azok közt a fanciub tagjai a szünetben pirosan világító "fénypálcikákat" osztottak szét, hogy a tapsrendnél ezzel is hangulatosabbá tegyék az ünneplést.

Végül egy nagyszerű előadás után következett a kibővített tapsrend, ahol a produkcióban játszó, összes elérhető szereplő színpadra állt. Rádásként pedig meghallgathatta a közönség a Krolock grófok és Sarahk előadásában a Teljse a sötétet, majd aki ettől kedvet kapott az együtt énekelhetette az ünnepi előadás befejezéseként a szereplőkkel az Örökéletet. A haza induló nézők társalgásából itt-ott elcsipelt mondatfoszlányokból számomra az derült ki, hogy mindenki nagyon élvezte az előadást, és felejthetetlen élményekkel gazdagodott.

Írta: Lang Vera
Fotó: Szakál Szilvia

Fotó: Szakál Szilvia

MOZI-MOZI-MOZI:

Gyerekkortól a filmvásznon 1. rész: Sean Astin

Időnként, ha előhúzok egy poros, rég nem látott filmet és újra megnézem, előfordul, hogy feltűnik benne egy ifjú arc, aki valahonnan nagyon ismerős. Töprengek, próbálom megfejteni a rejtelmet, hol, melyik filmben is láthattam még. Aztán amikor hirtelen bevillan, a homlokomhoz csapok meglepetésemben. „Jé, hiszen ő a ...”

Sorozatunk célja, hogy visszarepültsen az időben, és megnézhessük, hogy is kezdték pályájukat annakidején a sztárok. Jelen számunkban Sean Astin filmjei közül választottunk ki néhányat, a legkorábbi 1985-ből.

Sean Astin 1971. február 25-én született Santa Monica-ban. A Gyűrűk Ura trilógiában vált igazán ismert filmszínésszé, de azért volt élet Samu szerepe előtt is. Tekintsünk vissza a múltba egészen a kezdetekig.

A Gyűrűk Ura (2003, 2002, 2001) (The Lord of the Rings)

J. R. R. Tolkien A Gyűrűk Ura trilógiájának első része 2001-ben került a mozikba a fantasy rajongók nagy örömeire. Óriási várakozás előzte meg a bemutatót. Peter Jackson rendező, és a film többi alkotója nagy voltak könnyű helyzetben. Hatalmas fába vágták a fejszéjüket, amikor elkezdték A Gyűrűk Ura munkálatait. Nem először írom le, és ismételtlen hangsúlyoznom kell, hogy véleményem szerint rendkívül nehéz igazán jó fantasy filmet csinálni (és középut nincs, csakis nagyon rossz fantasy film), sokszor hiába a jó ötlet, a technika mára már kimeríthetetlennek tűnő tárháza, nagy költségvetés. Ez még kevés. Mindenképp szükséges hozzá az a különleges esszencia, megfoghatatlan szellem, amit csak nagyon keveseknek sikerült eddig megtalálni a filmtörténelemben. Peter Jackson-nak sikerült, megmutatva a világnak, hogy igenis létre lehet hozni azt a varázslatot, aminek csöppet sincs stúdió szaga.

Csavardi Samu (Sean Astin) kíséri végig Középföldén Zsákos Frodót (Elijah Wood), és nélküle bizonyára nem úgy végződött volna a történet, ahogy.

Szereplők (A gyűrű szövetsége):

Elijah Wood (Zsákos Frodó)

Ian McKellen (Gandalf)

Viggo Mortensen (Aragorn avagy Vándor)

Sean Astin (Csavardi Samu)

Orlando Bloom (Legolas)

John Rhys-Davies (Gimil)

Sean Bean (Boromir)

Hugo Weaving (Elrond)

Billy Boyd (Tuk Peregrin avagy Pippin)

Liv Tyler (Arwen)

Ian Holm (Zsákos Bilbó)

Dominic Monaghan (Borbak Trufiádok avagy Trufa)

Cate Blanchett (Galadriel avagy Lórien, az Aranyerdő úrnője)

Christopher Lee (Szarumán avagy Fehér Szarumán)

Craig Parker (Haldír)

Marlon Csokas (Celeborn)

A terror iskolája (1991) (Toy Soldiers)

Sean Astin 20 évesen volt főszereplője A terror iskolája című akciófilmnek.

A Regis, bentlakásos középiskola a felső tízezer kezelhetetlen csemetéit próbálja fegyelemre nevelni. Néhány renitens tanuló igencsak megkeseríti Parker (Louis Gossett Jr.) dékán életét, főként Billy Tepper (Sean Astin), akit már négy középiskola elbocsátott korábban. Számára az iskola sosem a tanulásról szól, eredményesen teszi színessé maga és barátai szürke, dolgozatokkal terhes hétköznapjait újabb és újabb diákcsinnyekkel. Alkoholos italt kotyvaszt, szex-telefont hívogat az iskola vonalára csatlakozva, ellopja a másnapi dolgozat kérdéseit az igazgatói irodából.

Mindeközben Kolumbiából úton van egy csapat terrorista, élükön Luis Cali-val, akinek apja a rendőrség kezei közé került drogbáró. Luis fanatikus rajong az apjáért, és bármit megtenne, hogy kiszabadítsa. Kezdetnek elfoglal egy kolumbiai bírósági épületet. Hajszállal késik csak el, mert az apját korábban már kiadták az Egyesült Államoknak. Dühében vérengzést rendez, tűzsáit hidegvérrel gyilkolja le. Gyorsan kell új tervet kieszelnie. Információi szerint az apja ügyét tárgyaló bírónak a fia a Regis középiskolában tanul. Az FBI egy lépéssel előtte viszi el a fiút az iskolából egy katonai bázisra. Amikor Cali és csapata a Regis-be érnek, a srácnak már hűlt helye. Mégsem veszett még el minden reményt, hiszen befolyásos emberek fiai koptatják a padokat a gimiben. Őket használja fel arra, hogy kiszabadítsa az édesapját.

Ezek a fiúk viszont nem ahhoz szoktak, hogy bárkinek engedelmesskedjenek, valójában mindegy nekik: kréta, vagy gépfegyver, amivel szembenéznek.

Rendkívül izgalmas, mindvégig feszült hangulatú, és semmiképp sem mestertkéltnek tűnő történet A terror iskolája.

Szereplők:

Sean Astin (William "Billy" Tepper)
Andrew Divoff (Luis Cali)
Louis Gossett Jr. (Dean Parker)
Wil Wheaton (Joseph "Joey" Trotta)
Keith Coogan (Jonathan "Snuffy" Bradberry)
R. Lee Ermey (Kramer tábornok)
Denholm Elliott (igazgató)

Kincsvadászok (1985) (The Goonies)

Igazán családi kalandfilm, izgalmas mese a Kincsvadászok. Főszereplői gyerekek, akik egy régi térkép alapján útnak indulnak megkeresni a hajdanvolt kalózkapitány elrejtett kincseit. Céljuk nemes: nem akarják, hogy otthonukat lerombolják, el kelljen költöznüök, és talán örökre el kelljen válniuk egymástól. Útjuk nem veszélytelen: csapdákkal teli barlangon juthatnak csak el a rejtett kincsekig. Ha nem fejtik meg helyesen a rejtvényeket, életük bizony komoly veszélybe kerülhet, és ez még nem minden, hiszen sarkukban a szintén kincse vágyó olasz maffia család. De segítjük is akad, a maffiózók már-már szőmyszerű ügyefogyott testvére. Aki egyébként nem is olyan ügyefogyott, és valójában csupa szív behemót. Gyorsan összebarátkozik a gyerekekkel, és segíti őket útjukon. Végül, de nem utolsó sorban garancia a tartalmas szórakozásra, hogy a történet írója nem más, mint Steven Spielberg.

Szereplők:

Sean Astin (Mikey Walsh)
Josh Brolin (Brand Walsh)
Corey Feldman (Clark Devereaux)
Robert Davi (Jake Fratelli)
Joe Pantoliano (Francis Fratelli)
Jeff Cohen (Lawrence Cohen)
John Matuszak (Lotney "Sloth" Fratelli)
Kerri Green (Andrea "Andy" Carmichael)
Martha Plimpton (Stefanie "Stef" Steinbrenner)
Jonathan Ke Quan (Richard "Data" Wang)
Anne Ramsey (Fratelli mama)

Készítette: Andrásfalvi Eszter
Fotó: www.porf.hu

Sean Astin filmjei:

(Borderland) (2007) színész
Távkapcs (2006) színész
Herkules (2005) (TV film) színész
Hurak (2005) színész
Masoly (2005) színész
Szerelmes Cyrano (2005) színész
Balto 3. - Szógváldó kutyaszán (2004) színész
Mindörökké Elvis (2004) színész
Az 50 első randi (2004) színész
A Gyűrűk Ura - A király visszatér (2003) színész
A Gyűrűk Ura - A két torony (2002) színész
(Making the Movie) (2002) (TV film) szereplő
A Gyűrűk Ura - A Gyűrű Szövetsége (2001) színész
24 (2001) (TV film) színész
(Quest for the Ring) (2001) (TV film) színész
Az utolsó producer (2000) színész
Deterrence (1999) színész
Tűzes jég (1999) színész
(Kimberty) (1999) színész
Kész képregény (1998) színész
Nyomd a sódert! (1998) színész
A bátrak igazsága (1996) színész
Harrison Bergeron (1995) (TV film) színész
A hetedik fiú (1994) színész
Mindent a győzelemért! (1993) színész
Bárhoz ér a reggel (1992) színész
Kőbunkó (1992) színész
A terror iskolája (1991) színész
Kisvárosi vagányok (1989) színész
A rózsák háborúja (1989) színész
Apja fia (1987) színész
Vad vizek (1987) színész
Kincs vadászok (1985) színész

Világjáró

Thriller

Michael Jackson sem kerülhette el a sorsát: musical készül dalaiból. Angliában csaptak le elsőként Jacko slágereire, a Thriller – LIVE című zenés-táncos show évek óta turnézik Anglia nagyvárosaiban, áprilisig Londonban is látható.

Az amerikai Nederlander Organization – mely színháztulajdonosként és producerként is jelen van az amerikai színházi életben – a napokban jelentette be, hogy Jackson-musical bemutatására készül. A történet alapjául a Thriller című sláger klipje szolgál, a musicalben várhatóan a Thriller és az Off The Wall című albumok dalai szólnak majd meg. A tervek szerint maga Michael Jackson is részt vesz majd a zenés darab színpadra állításában.

Spring Awakening

Január 18-án láthatta utoljára a Broadway közönsége a 8 Tony-díjjal jutalmazott Spring Awakeninget. A darab Broadway-pályafutásának a gazdasági válság vetett véget. Az utolsó előadásán a szerzők mellett a kreatív csapat és az eredeti szereposztás több tagja is megjelent, hogy elbúcsúztassa a musicalt.

A Broadway-n ugyan lekerült az előadás, de a világsiker – a sok új produkciónak hála – így is elérhető közelségbe került. Amerika-szerte a turné-előadásnak köszönhetően szerez újabb és újabb rajongót a darab. Európában a svédek lehettek az elsők, akik bemutatták a Spring Awakening non-replica változatát 2008 augusztusában. Januárban a londoni előadás volt a következő a sorban, náluk természetesen az eredeti rendezés került színpadra. A musical egyelőre az off-West Enden fut, de ha minden jól megy, hamarosan a West Enden is bizonyíthat a fiatal és ismeretlen tehetségekből álló szereplőgárda. A tervek szerint a londoni szereposztással cd-felvétel is készül majd.

Hamarosan Dániában, Máltán, Manilában, Bécsben, Brazíliában, Finnországban, Japánban és Magyarországon is bemutatják a Sheik-Sater szerzőpáros musicalét.

Andrew Lloyd Webber nem csak a darabjaival, de időnként érdekes ötleteivel is szórakoztatja a publikumot.

Tavaly úgy döntött, hogy nem nézi tovább télenül Anglia gyenge szereplését az Eurovíziós Dalfesztiválon, és ő maga ír dalt a következő indulónak – akit természetesen televízió-műsorban választhat ki a közönség. A Your Country Needs You című műsort – ahogy Webber korábbi casting-műsorait is – a BBC sugározza.

Andrew Lloyd Webber produkciós cége, a Really Useful Group új stratégiával közeledik a musicalrajongókhoz. Nemrégiben átfogó átalakítást hajtottak végre a hivatalos oldalon, sok "rajongóbarát" újdonság került a kínálatba. A stratégia része volt továbbá a hivatalos youtube csatorna regisztrálása, ahová folyamatosan töltik fel a kiadott dvd-k anyagait.

Szintén a számítógép-felhasználók számára jó hír (?), hogy a tervek szerint hamarosan videójáték formájában is debütálnak a Webber-musicalok. Valószínűleg casting-játékként kerül majd a boltok polcaira például az Operaház Fantomja vagy a Macskák.

Már eddig is nagy visszhangot váltott ki Webber következő bemutatója, a Love Never Dies, a Fantom folytatása. Újabbán ismét az érdeklődés középpontjába került a musical, hiszen Webber bejelentette, hogy példátlan módon a világ három különböző pontján egyszerre fogja bemutatni a művet. A londoni West End és a Broadway már biztos helyszín, a harmadik helyszín valószínűleg Kinában lesz. Webber óriási kockázatot vállal a tripla bemutatóval, ráadásul az is kérdéses, hogy Jack O'Brien rendező és a kreatív csapat löbbi tagja hogyan koordinálja majd a három próbafolyamatot. A pletykák szerint a címszerepre – legalábbis a három bemutató közül az egyikére – szírt szeretnének szerződtetni, az esélyesek között Hugh Jackman és Gerard Butler neve is felmerült.

Készülő hangfelvételek

Cd-felvétel készül Stephen Sondheim Road Show című musicaléből. Az előadás az off-Broadway-n futott tavaly, ahol egy limitált sorozat futott belőle mindössze néhány hónapig. A Broadway-re valószínűleg nem kerül át a darab, viszont a szerző múlt heti bejelentése szerint tavasszal kiadásra kerül az előadás zenei anyaga Michael Cerveris (Sweeney Todd) és Alexander Gemignani (Nyomorultak) közreműködésével.

Szintén tavasszal kerül a boltokba a Shrek musicalváltozatának hangfelvétele. Jeanine Tesori dalait az eredeti Broadway-szereposztás tagjai, többek között Brian D'Arcy James, Sutton Foster, Christopher Sieber és John Tartaglia éneklék majd a cd-n.

Nagy hírerés előzte meg az Oliver! felújítását Londonban. Tavaly I'd Do Anything címmel televíziós castingműsor indult a BBC-n az előadás címszerelőjének és Nancy-jének kiválasztására. A három Oliver (Gwion Jones, Harry Stott, Laurence Jeffcoate) mellé a közönség Jodie Prengert választotta a főszerepre. Fagyn szerepére pedig a nagy népszerűségnek örvendő Rowan Atkinson (alias Mr Bean-t) szerződtették a producerek. A 2009-es londoni szereposztással élő előadás-felvétel készül majd.

HISTÓRIA: A mozgófilm története

A mozgófilm és a mozi feltalálása eredendően az emberi kíváncsiságból fakad. A fény és árnyék játéka már az ősemberek figyelmét is felkeltette. Életük része volt, hogy figyeljenek a fények és árnyékok változására. Később ez a jelenség felkeltette azt a vágyat is, hogy játékokat csináljon belőle: madarat és más figurákat formázott a kezével. Ilyen kezdetek után nem csoda, hogy a technológiai fejlődés számtalan más találmány mellett kitermelte a mozgóképfelvétel módszerét is.

Egy fogadás története

Mindenki tudja, hogy a mozgófilm nem mozgó alakokat vetít, hanem állóképek sorozatát látjuk, ami a szemünk tehetetlenségénél fogva mozgóknak látszik. A fényképezés fejlődésével szerették volna a mozgásokat is megörökíteni, de mint oly sok találmánynak, ennek is egy gyakorlati probléma megoldása adta meg a kezdő lökést. Két gentleman fogadott, kb. 25000 \$-ban. Arról vitatkoztak, hogy a versenyló teljes vágatában felemeli-e mind a négy lábát egyszerre. Van-e tehát olyan pillanat, amikor a ló egyik lába sem éri a talajt. Hangulatos ábrázolások ugyanis azt mutatták, hogy a ló egy vagy két lába mindig a földön van. Eadweard Muybridge-t (1830-1904) kérték fel a felvételek elkészítésére. Sok sikertelen próbálkozás után végül is sikerült elkészíteni a képeket. Tizenkét kamerát kötött egymás mellé, és az elvágató ló léptette működésbe az önműködő, kioldószerkezetet. Egy San Francisco-i művészklubban 1880. május 14-én vágatató lóról készült felvételesorozat olyan módon vetítették le, hogy a képeket gyors egymásutánban váltották. A nézők elragadtatása nem ismert határt. "Éppen, csak a patkódobogást nem hallottuk"-mondták.

Edison, a mozgófilm megalkotója

A XIX. század végének legnagyobb feltalálóját, Edisont nevezték a Menlo-parki varázslónak, mert gyártelepnek beillő hatalmas laboratóriuma a Menlo-parkban volt. Ő mindent tudományos alapossággal kísérletezett ki, és így fogott neki a mozgófilm kísérletezésének is. Megállapította, hogy a mozgás folyamatosságához elegendő 24 képkocka másodpercenként. De ahhoz, hogy a szem ne érzékeljen villogást, a képet nem csak továbbbillátáskor takarják el a forgó pílával, hanem a már a képkapuban álló filmet is kétszer világlítják át. Így a villogás frekvenciája 48Hz, lesz, amit a szemünk szinte már folyamatosnak lát. (A modernebb televíziók villogása már 100Hz) Megállapította azt is, hogy a sikeres képvetítéshez a legelőnyösebb a téglalap alakú kivágás. Ez a kétoldalt perforált 35mm széles filmen 18x24mm. A film továbbbillátásra szolgáló fogaskerekek a filmszalag szélébe lyukasztott perforációval vitték tovább a filmet. Edison képenként négy lyukat alkalmazott, s ez mindmáig megmaradt. A kamerával készített képsorozatokat Edison "movies"-nak nevezte. Így történt azután, hogy a Kinetoszkop megjelenik a mutatványos bódédekben, várótermekben, ami még nem vetítés volt, hanem egyszemélyes filmnézőke. Az 1893-as világiállítás után hamarosan Európába is eljutott. Nagytermi kivételre nem is gondolt, mert a celluloid film veszélyes tüzeket okozhat.

Mozgófilm vs. mozi

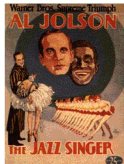
Edison után sokan sokféleképpen próbálkoztak fejleszteni a mozgófilmet, de igazuk végül azoknak lett, akik a filmet egyszerre több ember szórakoztatására kívánták felhasználni. A mozgófilm és a mozi lényegi különbsége a közönség létszámában van: Edison már évekkal Lumière-ék előtt megalkotta a fényképezett mozgóképet, de az ő megoldásával azt még csak egyetlen ember nézhette, egy dobozba kandikálva. Ezért a mozi születésének időpontjaként 1895. december 28-át tartja számon a világ. Ezen a napon tartották meg Párizsban, a Rue de Rennes 22. szám alatt az első filmelőadást a Lumière testvérek. Ez volt az első olyan előadás, ahol fizető nézőkből állt a közönség. A történelem első filmjében Louis a Lumière család üzemből távozó munkásokat rögzítette. A felvevőgépben ekkor még papírszalagra öntött emulzió futott, de szélei már perforáltak voltak. A kamera működése közben, minden expozíció előtt megállította a tekercset, a kép felvétele után pedig továbbította azt, ameddig a film ki nem fogyott. 33 frank bevételre tettek szert, és ebből 30 frankot a terembérről fizettek ki, de nem telt bele egy hónap és napi 20 előadás szerveztek. Ekkor a bevételük már elérte a 2500 frankot. A közönség kedvencei közé tartozott az a felvétel, amely a pályaudvarra gázlógóve befutó vonatot mutatta be. A nézők attól tartottak, hogy a vonat elgázolja őket és néhányan sikítózva szaladtak ki a teremből.

Az első trükktechnikát is ők alkották meg, amikor egy fal lebontásáról készített filmet visszafelé játszottak le: a közönség legnagyobb ámulatára ismét felépül a fal. 1897-ben az egész Európában bemutatott cinématograph előadások után Párizsban megnyitották az első mozgóképszínházakat. A vállalkozás már több mint 100 operatort alkalmazott. A Lumière-katalógusban már közel 400 különböző film közül válogathattak a megrendelők két évvel a szabadalmaztatás után.

A film megszólal

Jókai első filmélményéről szóló levelében még csak a színt hiányolta, de hamarosan észrevették, a színnél is jobban hiányzik a hang. Kezdeti idők narrátora a vetítővászon mögött szónokolt, de ez nem pótolta a zenét, a szöveget, a zajt, és az egyéb hangokat. Így aztán hegedűsök, zongora, majd mozi-zenekarok szolgáltatták a hangot, de ez nem pótolta a szereplők beszédét. A fonográf megjelenése után Muybridge javasolta Edisonnak, hogy a két találmányt kombinálják össze, de ez csak érdekes kísérletezés maradt, megoldáshoz nem vezetett. A hangosfilm létrehozásában egy három fős német társaság - Hans Vogt, Joseph Massole és Benedikt Enge - Triargon néven játszott vezető szerepet. Tevékenységüket az addigi alapkutatások és az elektronikus hangerősítés megoldása tette lehetővé. Eljárás: alapja az az elv volt, hogy a hanghullámokat elektromos impulzusokká, az impulzusokat viszont fénycsíkká lehet alakítani. Ezáltal hangcsíkok lehet rögzíteni a filmszalag egyik szélén. Lejátszókor a szalagon lévő jelek ismét elektromos impulzusok lesznek, melyek megrezegtetik a hanggerjesztő membránt. A kép és a hang így minden esetben szinkronban marad.

A Warner Brothers A dzsesszénekes című 1927-es munkájával vette kezdetét a hangosfilm korszaka. A filmben a főszerepet Al Jolson fehérbőrű színész játszotta, akit négyre sminkeltek, mivel akkor még fekete bőrű színés nem játszhatott főszerepet. A filmipar a siker ellenére is vonakodott áttérni a hangosfilmre, mivel jelentős költségekkel járt volna a változás. A stúdióknak 250-500 ezer dollár közötti áron kellett megvásárolniuk a hangosfilm felvevőket, ami még ma is óriási összeg. De akik nem tudtak áttérni az új technikára, azok később lemorzsolódtak. Egy év alatt tízszeresére nőtt a hangosfilmeket játszó mozik száma. A némafilmek korszaka leáldozott.

Fekete-fehértől a színesig

Először csak színes hatású film készült, háló a Lumière testvéreknek, akik 1907-ben a Lumière mutatták be az autokrom eljárást. A kifejezés jelentése önszínesítő. Lényege, hogy külön réteggel bevont üveglapokat használtak.

A rétegekbe apró piros, kék és zöld színezésű keményítőszemcséket ágyaztak. A színes szemcsék csak meghatározott színű fényt eresztettek át. A réteg fölé fekete-fehér fotóemulziót öntöttek, és az így kapott nyersanyagot a rétegek keresztül világították meg. Így megkapták a diapozitívot.

1909-ben a londoni Palace variétében leveleltették az első színes hatású filmet. George Albert Smith fényképezés korábban kifejlesztett kinemacolor eljárása adta a film színet. Színszűrőket használt a felvételei közben, de csak két színnel tudott egyszerre dolgozni, melyet additív módon kevert.

Németországban, az USA-ban is foglalkoztak a színkeverési technikák fejlesztésével, amelyben Walt Disney is részt vett. A Technicolor cég 1930-ra dolgozta ki a három alapszín, illetve a keverésükkel létrehozott többi színnel készíthető filmek gyártási lehetőségét. Walt Disney fejlesztette ki az eljárást. A Hűség vására című film 1935-ben készül el, de a színes film valódi premierjére 1937-ben került sor Disney Hófehérke és a hét törpe című klasszikusára.

évből Victor Fleming és George Cukor rendezésében elkészül a teljesen színesre forgatott és színesen vetített film, az *Elfújta a szél*.

A számítógépes film

Az 1980-as – 1990-es évekbe a számítógépek fejlődésével egyre inkább elterjedt a CGI (Computer-Generated Imagery – számítógép generálta ábrázolás). Ez egyre inkább meggyőzőbbé, könnyebbé és olcsóbbá vált, így egyre inkább kiszorította a maketten alapuló ábrázolást. Másrészt ez lehetőséget adott olyan dolgok filmre viteleiben amik addig elképzelhetetlenek voltak (például fantasy és sci-fi filmekben). Az ezredfordulóra elmondhatjuk hogy egy nagykéségetvételű filmforgatás jobban különbözik az előzőektől mint bármikor. A színészek üres zöld vagy kék háttér előtt játszanak, ugyanis a díszleteket csupán az utómunkálatok során helyezik fel. A színes fil indulásához hasonlóan egy mesefilm - Toy Story - Játékháború - volt 1995-ben az első egészen, teljes hosszban számítógép által megalkotott film.